

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Γ΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

Σήμερα δεν είναι η ημέρα της γυναίκας

Κείμενο (αποσπάσματα) από το βιβλίο του Πέτρου Τατσόπουλου Είσαι και φαίνεσαι. Μια αιχμηρή ματιά, Μεταίχιμο, [Αθήνα 2019], σελ. 20-24.

Η Ημέρα της Γυναίκας είναι στις 8 Μαρτίου. Δεν είναι σήμερα. Δεν οφείλουμε να σκεφτούμε τη Γυναίκα σήμερα, όπως δεν οφείλουμε και να σκεφτούμε το Παιδί, τον Πατέρα, το Περιβάλλον, τους Ομοφυλόφιλους, τα Άτομα με Ειδικές Ανάγκες, οποιονδήποτε ή οτιδήποτε άλλο δεν γιορτάζεται σήμερα. Ο τόσο βολικός κατατεμαχισμός της χρονιάς σε Ημέρες για Κάτι μάς βγάζει από τον κόπο να σκεφτόμαστε αυτό το Κάτι τις υπόλοιπες 364 ή 365 ημέρες (έχουμε και τα δίσεκτα έτη, μην το ξεχνάμε). Τις εναπομείνουσες ημέρες πορευόμαστε με τις προκαταλήψεις μας. Πόσο βαθιές είναι αυτές οι προκαταλήψεις και πόσο ανθεκτικές στα νεωτερικιστικά χτυπήματα μας το αποκαλύπτει η βρετανίδα καθηγήτρια Κλασικών Σπουδών Μέρι Μπίαρντ στο βιβλίο της *Γυναίκες και Εξουσία* (Μεταίχιμο, 2018) [...].

Από τις απαρχές του δυτικού πολιτισμού η δημόσια σιωπή των γυναικών θεωρείται ως η μόνη αξιοπρεπής στάση. [...] Όχι μονάχα δεν πέφτει λόγος στη γυναίκα ακόμα και για την διαχείριση του οίκου της, αλλά και, όταν της συμβεί κάτι αποτρόπαιο – όπως, λόγου χάριν, ο βιασμός της –, οφείλει να το αποσιωπήσει ή να συνοδεύσει την καταγγελία της με τη δική της αυτοκτονία. Δεν είναι η μισή ντροπή δική της. Είναι ολόκληρη. [...]

Επί δυόμισι χιλιάδες χρόνια η φωνή των γυναικών, όταν δεν τροφοδοτεί ιστορίες φρίκης, απαξιώνεται και λειδορείται. [...] Μπροστά στον δημόσιο κίνδυνο από τη δυναμική εμφάνιση των φεμινιστριών – όπως αποτυπώνεται αδρά στο μυθιστόρημά του *Οι Βοστωνέζες* (1886) – ο <Χένρι> Τζέιμς κρούει τον κώδωνα: ο βαθύς (εξυπακούεται και... βαθυστόχαστος) αρρενωπός δημόσιος λόγος θα επιμολυνθεί από τη γυναικεία στριγκή φωνή, «ένα γενικευμένο μούδιασμα ή μπέρδεμα, ένα άγλωσσο σαλιάρισμα, μουγκρητό ή κλαψούρισμα».[...]

Η Μπίαρντ γνωρίζει ότι η εξουσία πάνω στα εκφραστικά μέσα δεν υποδηλώνει παρά την κυριαρχία στον δημόσιο βίο. Σε μια απaráμιλλα διεισδυτική παρατήρησή της αναρωτιέται «μήπως, σε ορισμένες χώρες, η παρουσία μεγάλων αριθμών γυναικών στη Βουλή απλώς σημαίνει ότι η Βουλή δεν είναι ο τόπος όπου ασκείται η εξουσία». Από την εποχή της βασίλισσας Ελισάβετ Α΄, που, καθώς επιθεωρούσε τα στρατεύματά της στο Τίλμπερι (1560), φέρεται να δήλωσε ότι «ξέρω πως έχω το σώμα μιας αδύναμης, ανίσχυρης γυναίκας· έχω όμως την καρδιά και το στομάχι ενός βασιλιά, και μάλιστα ενός βασιλιά της Αγγλίας» έως τις «τσαντιές» (handbags) που επέβαλε η

Μάργκαρετ Θάτσερ μετατρέποντας το «πιο στερεότυπα γυναικείο αξεσουάρ» σε «ρήμα με πολιτική ισχύ», το παιχνίδι της εξουσίας παίζεται σε ανδρικό γήπεδο, με ανδρικούς κανόνες και άνδρες διαιτητές. [...] Εάν έτσι έχουν τα πράγματα και μια γυναίκα δεν μπορεί παρά μονάχα να «αρπάξει» ή να «αλώσει»¹ την (αυτονόητα ανδρική) εξουσία, μήπως οι γυναίκες θα πρέπει να κάνουν κάτι διαφορετικό από το να μιμούνται τους άνδρες, είτε με τις συντηρητικές ενδυματολογικές τους επιλογές είτε με ασκήσεις φωνητικής που θα προσδώσουν βάθος και εύρος στη δημόσια φωνή τους; «Δεν είναι εύκολο να τοποθετήσεις τις γυναίκες μέσα σε μια δομή που ήδη έχει κωδικοποιηθεί ως ανδρική» καταλήγει η Μπίαρντ· «πρέπει να αλλάξεις τη δομή».

11 Αυγούστου 2018

Κείμενο 2

Η 35χρονη Εσμά δεν θα περιμένει άλλο

Το κείμενο της Ιωάννας Φωτιάδη δημοσιεύτηκε στην Καθημερινή στις 2.5.2018 (διασκευή).

Την απάντηση «δεν μπορώ» η Εσμά, πάλαι ποτέ² υπάλληλος στην περιφέρεια της Σμύρνης, έμοιαζε να μην έχει ξεστομίσει ποτέ. Πήρε πτυχίο νομικής, ενώ είχε ήδη τρία παιδιά. Επέζησε δύο μήνες στη φυλακή. Πέρασε μόνη της τον Έβρο με τα παιδιά, το μικρότερο στους ώμους, για να γλιτώσει τη δίωξη. Στην Αθήνα πηγαινοερχόταν χαμογελαστή σε υπηρεσίες και πρεσβείες, για να βρει νόμιμους τρόπους να περάσει στην Ευρώπη. Μόνο όταν αντιλήφθηκε ότι η πολυπόθητη επανένωση με τον άντρα της, που δεν είχε δει για πάνω από ενάμιση χρόνο, θα αργούσε περισσότερο από όσο υπολόγιζε – «τέλος του 2018 στην καλύτερη περίπτωση» – τα ζυγιά μαύρα μάτια της σκοτεινίασαν.

Πριν από δύο εβδομάδες η «Κ» την είχε συναντήσει για μια ακόμα φορά, σε μια βεράντα στην Κυψέλη, όπου μαζί με τις φίλες της, εξόριστες και εκείνες από το καθεστώς Ερντογάν και αποκομμένες επί του παρόντος από τους συζύγους, μοιράζονταν έγνοιες και όνειρα πάνω από ένα τραπέζι με τούρκικο πρωινό.

Ομιλητική και αεικίνητη μας περιέγραψε γλαφυρά τις καθημερινές της περιπέτειες, ενώ τάζε τον μικρό της γιο. Τίποτα δεν προμήνυε αυτό που θα συνέβαινε. Ξημερώματα της Κυριακής και λίγες ώρες αφού η 35χρονη γυναίκα είχε εγκατασταθεί στο τρίτο κατά σειρά διαμέρισμα του τελευταίου 10ημέρου, ένωσε ξαφνική αδιαθεσία. Διεκομίσθη με καθυστέρηση στο νοσοκομείο, αλλά η καρδιά της την είχε προδώσει. Τα τρία της παιδιά, δέκα, επτά και τριών χρόνων, την περίμεναν ως χθες να γυρίσει. «Ξέρουν ότι η μαμά νοσηλεύεται και θυμώνουν που δεν

---

¹ να κυριεύσει

² κάποτε στο παρελθόν

πηγαίνουμε να τη δούμε» μεταφέρει στην «Κ» επιστήθια φίλη της. «Ήταν υγιέστατη, απλώς είχε ομολογουμένως κουραστεί από τις απανωτές μετακομίσεις και ματαιώσεις».

Ο αιφνίδιος θάνατος της Εσμά έφερε βίαια στην επιφάνεια ερωτήματα σχετικά με όσους ζουν στο περιθώριο του συστήματος και σε ένα καθεστώς παρατεταμένης προσωρινότητας. Ποιους ενημερώνει το νοσοκομείο, όταν δεν υπάρχει ενήλικος συγγενής πρώτου βαθμού; Πού θα επιθυμούσε η εκλιπούσα³ να ταφεί; Στην Τουρκία, όπου βρίσκονται οι γονείς της, αλλά και η ίδια ήταν πλέον ανεπιθύμητη; Στη Γερμανία που δεν γνωρίζει αλλά φανταζόταν ως Γη της Επαγγελίας;

Το σμίξιμο με τον άντρα της που τόσο λαχταρούσε δε θα το ζήσει. Όμως, με έναν παράδοξο τρόπο ο θάνατός της «ξεμπλόκαρε» χρονοβόρες διαδικασίες. Οι γερμανικές αρχές διευκόλυναν τη μετάβαση του Μεχμέτ Αλί στην Ελλάδα για τα διαδικαστικά. Ταυτόχρονα, επιταχύνεται η μετάβαση των παιδιών στη Γερμανία, όπου τελικά φαίνεται ότι θα «αναπαυθεί» και εκείνη. Τις ώρες που γράφονται αυτές οι γραμμές ο μπαμπάς των παιδιών παρουσία ψυχολόγου θα ανακοινώνει στα παιδιά ότι η γενναία μαμά τους δε θα τα συνοδεύσει στο υπόλοιπο ταξίδι.

Κείμενο 3

Γυναίκα

Το ποίημα του Κωστή Παλαμά (1859-1943) ανήκει στη συλλογή Σατιρικά Γυμνάσματα (Σειρά 2^η, αρ. 17) και αντλήθηκε από την ιστοσελίδα: <https://www.greek-language.gr>.

Γυναίκα, αν θες αντρίκεια να δουλέψεις
για τον ξεσκλαβωμό σου, δε σε φτάνει
να κάψεις, να σκορπίσεις, να ξοδέψεις

το χρυσάφι, τη σμύρνα, το λιβάνι
στο νέο βωμό. Μέσα σου πρώτα κάψε
το τριπλό ξόανο που τους δούλους κάνει,

Συνήθεια, Κέρδος, Πρόληψη. Και σκάψε,
και του παλιού καιρού τα παραμύθια,
κι ας είν' όμορφα, μια για πάντα θάψε.

Α! τα μεστά καμαρωτά σου στήθια

---

³ η νεκρή

βραχνάς τα πνίγει, πνίχ' τον, πολεμίστρα
για την Αγάπη και για την Αλήθεια.

Πάντα μαζί σου κι η Ομορφιά η μεθύστρα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 35)

Ερώτημα 1° (μονάδες 15)

Ποια είναι, κατά τη γνώμη σου, η βασική ιδέα του Κειμένου 1 και πώς την τεκμηριώνει ο συγγραφέας; Να απαντήσεις σε 60-80 λέξεις.

Μονάδες 15

Ερώτημα 2° (μονάδες 10)

α. Να αξιολογήσεις τον τίτλο του Κειμένου 2 ως προς τη σχέση του με το περιεχόμενο (μονάδες 2) και ως προς την επικοινωνιακή αποτελεσματικότητά του, σε σχέση με την πρόθεση της αρθρογράφου (μονάδες 2).

β. Στο κείμενο 2 χρησιμοποιούνται επανειλημμένα τα εισαγωγικά. Να εντοπίσεις τρία σχετικά παραδείγματα (μονάδες 3) και να εξηγήσεις τη λειτουργία τους σε κάθε περίπτωση (μονάδες 3).

Μονάδες 10

Ερώτημα 3° (μονάδες 10)

Να συγκρίνεις τα Κείμενα 1 και 2 ως προς την αποτελεσματικότητα της μετάδοσης του νοήματός τους.

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 3 το ποιητικό υποκείμενο των αρχών του 20^{ου} αιώνα απευθύνεται στην Γυναίκα με συγκεκριμένα αιτήματα. Να τα παρουσιάσεις, κάνοντας αναφορά σε τρεις κειμενικούς δείκτες που τα καθιστούν ευκρινέστερα. Πιστεύεις πως η Γυναίκα του 21^{ου} αιώνα έχει ικανοποιήσει τα ζητούμενα αυτά (150-200 λέξεις);

Μονάδες 15